

Tom Behnke (FP):

Jeg skal nøjes med at omtale ændringsforslag nr. 9, som Fremskridtspartiet stemmer imod. Vi har været lidt i tvivl om ændringsforslag nr. 9, fordi det i bund og grund er et godt ændringsforslag. Men vi kan ikke tilslutte os, at man ud over, at man siger, at det skal dreje sig om lovovertrædelser af alvorlig karakter, yderligere tilføjer, at der skal være tale om straf i mere end 4 år. Vi mener, at formuleringen »af alvorlig karakter« – hvorefter domstolene i hvert enkelt tilfælde kan afgøre, om der skal afgives vidneforklaring – vil være mere rimelig ud fra det synspunkt, at definitionen »4 år« er lidt svævende. Man vil nemt komme ud for, at det i sager, som giver under 4 års straf, ville være helt rimeligt at pålægge vidnebyrde, hvorimod man i sager med over 4 års straf ville kunne diskutere denne pligt. Derfor er vi kede af, at man har fastsat en ramme på 4 år. Det var heller ikke det, der fremgik af det oprindelige udkast; der var netop kun tale om, at man kunne pålægge vidnebyrde ved lovovertrædelser, som var af alvorlig karakter. Med den begrundelse stemmer vi imod ændringsforslag nr. 9.

Svend Aage Jensen (CD):

Centrum-Demokraterne anerkender den modernisering af ansvarsfordelingen, som lovforslaget er udtryk for. Men når vi kommer til det foreslåede pressenævn, mener vi i CD, at der vil ske en yderligere udvanding af mulighederne for at få en ordentlig behandling af klager over Danmarks Radios opfyldelse af alsidighedsforpligtelsen.

Allerede da man nedlagde Radiorådet, mente Centrum-Demokraterne, at seerne og lytterne mistede en chance for at blive hørt. Hensigten var, at Danmarks Radios generaldirektør skulle varetage klager over manglende alsidighed, og det åbnede reelt en mulighed for at gå videre til Radionævnet. Men med vedtagelsen af dette lovforslag nedlægges også Radionævnet, og dets forpligtelse skal efter forslaget varetages af det nye pressenævn. Centrum-Demokraterne frygter, at afstanden bliver for stor mellem seerne, lytterne og det nævn, der skal behandle disse henvendelser fra klagere. Centrum-Demokraterne vil derfor i næste samling komme med et forslag til lov om ændring af radioloven, så der genskabes et klageorgan med reel magt til at gribe ind, når Danmarks Radio ikke opfylder sine alsidighedsforpligtelser.

CD vil derfor undlade at stemme til både ændringsforslagene og lovens endelige vedtagelse.

Niels Helveg Petersen (RV):

Også jeg vil gerne takke justitsministeren og udvalget for en interessant og god behandling af et vigtigt lovgivningsanliggende.

Jeg skal alene gøre en enkelt bemærkning til ændringen i § 56, ændringsforslag nr. 9. Jeg finder, det er meget vigtigt, at der her er sket en præcisering, således at det ikke alene er lovovertrædelser af alvorlig karakter, som kan føre til, at man har vidnepligt, men at det skal gælde ved lovovertrædelser, der medfører en straf på mere end 4 år. Jeg finder, det er meget vigtigt at få denne bestemmelse ind, for det giver en langt klarere retstilstand end det, justitsministeren oprindeligt havde foreslået. Der tilvejebringes nu en betydelig klarhed på dette punkt, og derfor er dette ændringsforslag en betydelig forbedring i forhold til det oprindelige fremsatte forslag.

Som forslaget nu ligger med de ændringsforslag, der i enighed er forhandlet frem til, anser jeg denne medieansvarslov for at være en betydelig forbedring af retstilstanden på området i forhold til den nuværende, og derfor medvirker Det Radikale Venstre med glæde til dets gennemførelse.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil gerne rette en stor tak til ordførerne fra alle partier, som har givet tilslutning til den nye medieansvarslov, og samtidig også, sådan som en række andre ordførere har gjort det, give udtryk for stor glæde og tilfredshed over, at det, som jeg selv har kaldt for pressens nye grundlov, kommer til at hvile på et bredt politisk grundlag. Jeg mener, det er vigtigt i et folkestyre som vort, at netop en reform, der indeholder helt nye ansvarsregler for medierne, hvis fornemste formål jo er at sikre den redaktionelle frihed og mangfoldigheden i medie billedet – og i sidste ende den grundlæggende ytringsfrihed – også får en bred og massiv politisk opbakning.

Når vi ser bort fra de ændringsforslag, der er stillet af SF og Kristeligt Folkeparti, kan vi vel ved tredje behandling af lovforslaget vente det vedtaget med praktisk taget enstemmighed. I hvert fald er der ingen, der har tilkendegivet, at de vil stemme imod.